

**"ИМАЈТЕ ЉУБАВИ
МЕЂУ СОБОМ"**

**"ЉУБИТЕ СРПСТВО, ЉУБИТЕ ПРАВОСЛАВЉЕ"
СРБИЈА ИМА ДЕЦУ КОЈА ЈЕ ВОЛЕ**

Волим Србију,
домовину моју!
Због њене спремности
на солидарност, сарадњу;
због њеног слободарског
духа неуништивног;
због племенитог,
љубљеног рода мог.

**ОН ЈЕ ЉУБИО
СВОЈ РОД**

РЕЧ ДИРЕКТОРКЕ

Поштовани читаоци Доситејца, за нама је година пуна изазова. Пандемија нас је натерала да променимо не само начин рада већ готове све навике које су чиниле нормалан живот. Међутим, када смо савладали прву реакцију – страх, храбро смо се упустили у борбу да очувамо вредности образовања и одржимо његов ниво у условима у којима је то готово немогуће.

Наставници су свакодневно радили на подизању сопствених дигиталних компетенција како би дали свој максимум у онлајн настави. Ученици су се трудили да активно учествују у оваквом облику наставе, а родитељи да им у томе што више помогну. При томе су се сви сусретали са истим проблемима: недостатак техничких уређаја, интернета, дигиталних вештина. У тим условима родитељ је често био и наставник свом детету и сагледао ову професију из новог угла. Резултат рада у оваквим условима не би требало да се мери количином информација које су пренете од стране наставника ученицима, оценама, ни успехом на завршном испиту. Најважнији резултат је то што се показало да квалитетне наставе не може бити без непосредне и живе комуникације између наставника и ученика.

Ученици наше школе су и поред отежавајућих околности, постигли завидне успехе на такмичењима. До преласка на онлајн наставу, на општинским и окружним такмичењима су освојили чак 30 диплома од чега 11 за прво место, 8 за друго и 11 за треће место. Сигурна сам да би многи од њих остварили још боље резултате да су такмичења реализовна до краја.

Пандемија нас није омела да радимо на унапређењу услова рада у школи. И ове године смо учествовали на курсу Министарства правде за средства која се додељују по основу одлагања кривичног гоњења и добили донацију у висини од 3,3 милиона динара. Реконструисали смо тоалете на 1. и 2. спрату школе и реновирали физкултурну салу, чиме смо знатно унапредили услове за извођење наставе. Рад на уређењу школске средине је наш константни задатак.

Иако смо и ову школску 2020/21. годину почели у пандемијским условима, не одустајемо од зацртаних циљева - школа препознатљива по квалитетној и модерној настави, стручном и приступачном наставном кадру и успешним ученицима који је репрезентују у свим областима.

Биљана Марковић, директор школе

**Ако ћутиш –
ћути из љубави.
Ако говориш –
говори из љубави.
Ако опрашташ –
опрости из љубави.
Унутрашњи корен
нека буде љубав.
Из овог корена може
израсти само добро.**

Св. Августин

Песник науке

Снила сам леп сан.

Идем. А руже око мене цветају. Мало, мало, па се латице њихове отворе. И светлост је обасјала васиону.

Једно друштво у великом летњиковцу у разговору. Један господин међу њима говори. И често устаје, пун поштовања, у наклону, па опет седне. И сви око њега су у неком заносу. Дивљење, због нечег умилно топлог у ваздуху, обузима и мене. Кад год онај господин устане, увек нова ружа процвета.

Онда један од оних из друштва извади неко писмо. Слушам: „Хирурги су учинили своје, али захваљујући јасним рендгенским снимцима које си Ти направио, моја деца, ево, седе у мом крилу и изговарају име Твоје које желим да у памћењу овековече.“

Име? Које?

Ветар пирушка. Тиха музика зауставља на трен време. Радио програм испуњава простор. Слушам о трагици иселавања, о потреби зближавања народа. Помиње се и српски народ, Балкан, слом Аустро-Угара. Сlike се рађају.

Гледам на столу фотографију међу књигама. Конференција у Версају. Председник САД Вилсон говори и показује географску карту. Банат црвеним окружује и везује за Србију - и не гледа у Румунију. И видим понос у очима овог господина који све више заузима простора у мом срцу. Оно осећа његову величину и поштује скромност онога који се узвисио.

Гледам пред њим на дрвеном столу мноштво књига. Математика. Физика. Шекспир. Његош. Поезија. Стара грчка и римска култура. Каква разноликост! И осећам да свака му је знана. Спортски реквизити пред летњиковцем нова је слика о њему.

А онда прилив нових људи. Долазе. Поздрављају се с њим. Говоре грчки, немачки, француски, енглески, српски. И он са сваким разговара на његовом матерњем језику. Израз поштовања са њихових лица упија се и у мене.

И док о нечем важном говоре - усаглашавају ставове - радосно изводе закључке и договарају се пажњу ми привуче лик - лик из ваздушних сфера - лелујав - лаган - без тежине. Над тим великим човеком лебђаше. И тихо ми говораше:

„То је мој син. Кад год моје име помене, он устане, и ја од величине љубави његове задрхтим. А у вртovima процвета цвеће. Једном, у преломном животном тренутку сам му написала (био је у Прагу) - сине, не враћај се. Нема теби места међу пашњацима. Америка је обећана земља... Смогла сам снаге. Није се вратио. Али је срцем стално овде. Прошао је пут од села Идвора у Банату, преко Панчева и вечерњих школа, до студија у Колумбија универзитету, преко усавршавања у Британији и Немачкој, до професора истог Универзитета, славног научника и проналазача, чијим су именом обележене појаве у физичкој науци. Мој син је славан постао, али је срцем у Идвору заувек остао. Ја, неписмена сељенка из Идвора, доживела сам да ме син послуша - да учи. Обрадовао је све нас незапамћеним успехом. Његова каријера је звездана. Примиио је двадесет почасних доктората. Био је професор америчког универзитета Колумбија више од 30 година, а прославио се са 35 патената, углавном из области телефоније, телеграфије и радио-технике... Шта једна мајка више да каже за њега сем да кликне :

- То је мој син, мој Михајло, велики Михајло Пупин!“

Тада се он окренуо ка мени, осмехнуо се, знајући све и чула сам речи:

„Поздрави ми Србију, Банат, мој Идвор, спортисте, професоре, ђаке, све оне који за мене знају. Моја је љубав са вама. Чекај ме у Београду на Сајму.“

Нисам стигла ништа да кажем. Пренуо ме је звук телефона. Јавила ми се рођака из Аустралије. Тражи помоћ. Добила је тему „Песник науке“. Не зна о коме да пише. „О Михајлу. Пиши о Михајлу Пупину. Такав је он“, рекла сам. Проблем је био решен.

Остала сам у полусну. Са полице једна књига упорно гледала ме је. „Од пашњака до научењака“, прочитала сам. Обрадовах се. Михајло Пупин остао је са мном. Он је и сада овде. Често од сада дружићу се с њим. И жеље су расле. Желим да сви на свету воле своју мајку као Михајло Пупин, стојећи о њој да говоре; да сваки родитељ упути своје дете на пут знања, на њему да се уздигне да би процветала наука; желим да сачувамо национални понос и ма где били свој родни крај да не заборавимо, да му се вратимо; да учимо стално, по знању и успесима да се препознајемо, да се, испуњени тим квалитетима достојним нашег научника Михајла Пупина, до звезда уздигнемо.

М.М.

Доситеј са нама

Доситеј Обрадовић снажно је обележио нашу културу. Као наш путовођа, стално је са нама, и ми са њим.

Овогодишњи Вуков сабор протекао је у његовом знаку. У Научно-образовно-културном центру „Вук Караџић“ у Тршићу присуствовале смо отва-

рању изложбе „Доситејев пут знања“ коју је отворио проф. др Душан Иванић, инспиришући нас за нова читања и ишчитавања Доситејевог дела.

Са проф. др Душаном Иванићем на отварању изложбе

На отвореној сцени у Тршићу пратиле смо извођење позоришне представе „Доситеј у Србији“ по тексту Милована Витезовића, а у режији Марка Станића. Задивиле смо се Доситејевом родољубљу и осетиле колико је волео своју Србију и бринуо за њену будућност и њен млади нараштај.

Са завршне свечаности овогодишњег Вуковог сабора

Поводом шездесет година рада телевизије, пратиле смо серијал од осам епизода под називом „Доситеј путник просвећености“.

Кроз Доситејев „Живот и прикљученија“ водила су нас у овој серији 4 наратора - сваки уноси свој поглед на подвиг нашег просветитеља. Кроз детињство, младост и образовање на Истоку водила нас је професорка списатељица др Јасмина Ахметагић. Кроз Доситејев преокрет ка Западу водила нас је стручна сарадница ове серије др Драгана Грбић са Универзитета у Келну. Кроз Доситејев сусрет са врхом европске културе и развоја који он налази у Лондону водила нас је ауторка серијала Валентина Делић, а кроз узбудљиво финале, круну његовог рада у Трсту, Венецији и потом, долазак у Београд, водио нас је редитељ и писац Златко Паковић. Вођење је било дивно: поучно, ново, инспиративно.

Пратећи Вуков сабор, схватиле смо колико је Доситеј међу нама и данас присутан, колико нам је по идејама близак, колико је ту, са нама, колико нам је, као путовођа, и данас потребан. Поновним читањем Доситејевих дела, откривале смо изнова његов хумор, авантуре, упорност, огромну емотивност, усамљеност, глад за знањем, етичко узрастање и спознале немерљиво богатство у његовом делу. Гледајући серијал, родила се у нама жеља да испунимо његов аманет: да учинимо шта можемо за добро свих људи, не само људи свога рода.

Радећи за добробит човечанства, Доситеј је мењао свет набоље. Добро је што је он данас свеprisутан у нашој култури и образовању и дивно је што нашу културу и образовање данас зовемо – Доситеј, по његовом властитом имену.

*Лена Поповић, 8-2
Анђела Марковић, 8-2*

Вечно божанство природе

ОЛИМП

Често путујем са родитељима. Посетила сам многа занимљива места, али најинтересантнији је за мене био и остао Олимп.

То је највиша планина Грчке, висока 2917 метара. Њен највиши врх је Митикас.

Планина почиње од града Литохоро, окруженог лепотом која плени. У подножју планине стрпљиво чека музеј у ком смо од кустоса чули много занимљивих митова везаних за ову планину. На њој је своје домове имало 12 богова јер ни на једној планини нису пронашли толико дражи као на њој. Тако је Олимп, захваљујући својим чарима, назван планином богова.

Било је прелепо видети како се врхови планине спајају са облацима. Не знам који је поглед био лепши: да ли бели врхови у даљини, да ли нама ближи, планински врх обасјан сунцем, да ли предео пред нама у жућкастозеленој трави, с ниским растињем, умилно проткан благим

зрацима сунца, сав у чаробно лепој светлости која се настанила и у нама.

Кад видите и осетите у души лепоту, кад чујете приче које распламсавају вашу машту, осетите се бескрајно срећно, некако загонетно, и осетите колико је живот испуњен и леп.

Једва чекам да прође корона, па да Олиму, тој интересантној планини, у загрљај похитам, да се успнем на његов врх и у божанственој лепоти уживам.

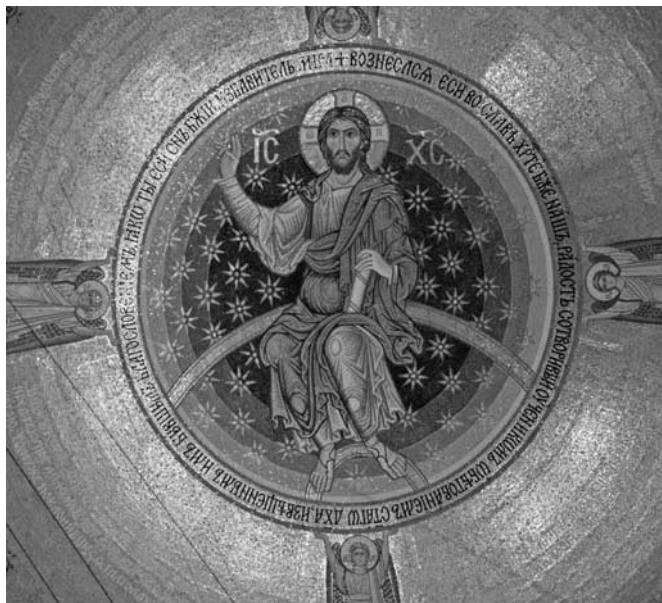
Теодора Благојевић, 8-2

ПРЕПОРУКА

Ако нисте у прилици да путујете, а волите планину, крените у авантуру читајући. Препоручујем књигу „Дивљи дечак“ коју је написао Паоло Коњети. Књига ће вас навести да промишљате о себи, о свету, о животу и његовом смислу, о природи и њеном божанству.

Ако волите планину, успоне на највише врхове света, ако у машти ходате беспућима Хималаја, погледајте документарни филм „Трагови тиркизне богиње Тибета“ који је овенчан бројним наградама и проглашен за најбоље спортско-туристичко ТВ остварење на Међународном фестивалу „Силафест“.

Храм Светог Саве – величанствена светиња на понос српском народу, али и целом хришћанском свету

Храм је ове године заблистао лепотом у пуном сјају на Свету Петку, када су радови у унутрашњости доведени крају. У њему је највећи мозаик на свету. Чини га 50 милиона коцкица. Тежак је више од 320 тона. На њему је радило шест стотина уметника и три стотине мозаичара из Србије и Москве. Целим тимом руководио је академски сликар Николај Мухин. Целокупан мозаик урађен је за четири године. У храму је постављен и највећи полијелеј на свету, тежак готово четрнаест тона, с пречником од 20 метара и један је од три стотине, колико их има овај врачарски храм. Тај централни полијелеј за зидове је причвршћен са 12 анкера и виси на ланцу дужине 500 метара. Монументална композиција Вазнесења Господњег и Христа Сведржитеља у олтару испуњавају нас посебним духом јер осећамо да је Христос са нама.

Храм Светог Саве, величанствена светиња на понос српском народу и целон хришћанском свету, позива нас у походе. Може примити скоро 12.000 људи.

У повељи положеној у темеље Храма Светог Саве записано је да је „видан и вечит споменик дубоке захвалности свега српског народа својме највећем препородитељу и угодику Божијем Светитељу Сави Српском“.

Храм је јединствен у православном свету, а можда и у свим сакралним објектима: по мозаику који се простире на површини од 15 000 метара, по техници којом је рађен, по адекватној расвети која доприноси да мозаик блиста у својој величанствености.

У Храму, од седам, доминирају три иконостаса и олтар. У олтару је икона Исуса Христа са распоном руку већим од 17 метара, што призор чини посебним. Главни олтар посвећен је Светом Сави, а десно од улаза налази се олтар посвећен Ермилу и Стратонику, првим хришћанским мученицима на територији Београда, док је трећи олтар посвећен Деспоту Стефану Лазаревићу који је Београд учинио престоницом. Долазак у овај Храм биће велика радост у срцима нашим.

Будимо велики својом љубављу

„Нека мој народ буде велики
својом љубављу према Богу
и нека се по тој љубави
издваја међу народима.“

Свети Сава
на Сабору у Жичи
1220. године

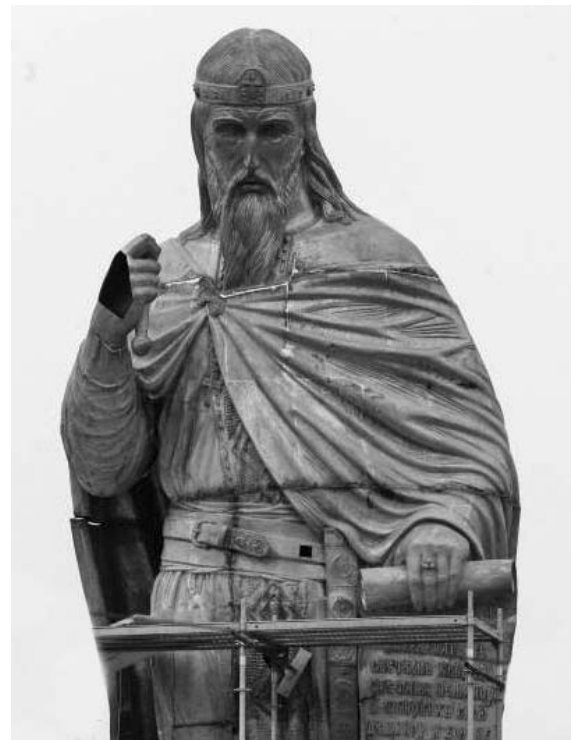

„Молим оне
који ће после мене бити,
испуните оно што ја
због кратковременог
живота свог не доврших.
Свети Сава Српски.“

Гледајмо смело и далеко

СТЕФАН НЕМАЊА У СЈАЈУ

Овакав споменик музеј нема нико. Он не стоји на класичном постаменту, него на шлему који је јединствени музеј на отвореном, са унутрашње стране обложен прелепим плавим мозаицима који представљају ведро небо и који је испуњен сценама из живота Стефана Немање.

На његовој изради радило је сто двадесет људи годину и по дана. Дело је Александра Руквишњикова, једног од најбољих вајара данашњице. Тај величанствени споменик од бронзе красиће Савски трг испред Железничке станице и биће симбол Београда. Биће то „печат новог времена у коме је Србија подигла главу и гледа смело и далеко као и Стефан Немања“, оличен у величанственом споменику вишем од двадесет и три метра, који је окружен са четрдесет шест млазница и осветљен посебном расветом. „Овај споменик враћа нас у наше духовно гнездо и опомиње да будемо своји на своме, да се приближимо својим коренима“, рекао је Светомир Арсић Басара, вајар и академик.

КУЛТУРА СЕЋАЊА

„Култура сећања нас учи незабораву, да оно што је сваке године временски све даље од нас не ушмиче на то да наша сећања буду слабија, најроштив.“

Драгослав Бокан

У ЧАСТ МОМ ДЕДИ

Чудни су се облаци наднели над нашом планетом. Односе наша дружења, рођенданске журке, тренинге, а сеју страх, панику и доносе неки непознати вирус. Дане проводимо у пребројавању заражених и, нажалост, оних који су изгубили борбу са овим невидљивим непријатељем, а судбина је хтела да један од њих буде и мој деда.

С тугом у срцу пишем о свом деди и првом великом губитку у свом животу. Мало је рећи да је мој деда био добар човек. Памтићу све његове врлине којих је било на претек. Жао ми је што је наше заједничко путовање трајало кратко и што сам кратко уживао у његовом друштву, али сам у исто време и почаствован што сам имао ту привилегију да будем баш његов унук. Радо се сећам његовог осмеха. Никад нећу заборавити његове приче. Волео бих да сам био старији. Тако бих запамтио више његових речи и његових савета.

Вирус ме је предухитрио, нисам стигао ни да се опростим од њега, нисам му ни рекао шта ми све лежи на срцу, нисам стигао да му кажем колико га волим... Није стигао ни да види моју републичку диплому, а знам да би био поносан. Али ја видим топлину његовог лица и радост му у очима, без обзира што више није ту, са мном.

Као што је мој деда писао о жртвама Другог светског рата, тако и ја сада пишем о свом деди и чувам га од заборава.

Тамо где је мој деда стао, ја ћу се трудити да наставим. Са поносом у срцу носићу његово име, баш онако како се он поносио мноме. Ствараћу њему у част и, као и он, оставићу иза себе доста вредног потомству и роду своме.

Матеја Симић, 7-2

„Народ постоји не само бележењем битака и крунисањем војвода већ и свог страдања.“

Драгослав Бокан

СЕЋАЊЕ

Страшно је било
пре много година,
грубо, без мало милости.
У јами остадоше
недужне кости.

Село у немиру ћути,
страх је у свему,
А нада живела је до тад,
да покољ неће бити у њему.

Узалуд, узалуд било је.
Дођоше. Одведоше најмилије.
Жене и деца одвођене у болу прате,
знају да неће више да се врате.

Само један дан је прошао,
зликотци нису чекали више.
Поређаше их поред јама
и све до једног побише.

Остаде село, тужно и јадно.
У тузи куће, воћњаци, њиве.
Отишли убијени у вечна боравишшта,
али у сећањима ту су, са нама, живе.

Николина Глигорић, 8-2

„Неопростив је грех не подсећати се, не дај Боже, заборавити невине и гнусно побијене људе, жене и децу у рату... толико њих.“

Љубисав - Љубо Симић

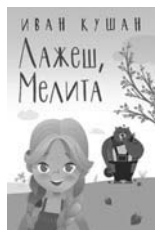
Сви убијени живеће док будемо
разговарали и писали о њима.

РАДОСТ ЧИТАЊА

Ове године корона је одгодила одржавање Сајма књига у Београду, али жељу за читањем могла није. Мини-сајмова на отвореном било је. А и сваки наш одлазак у књижду или библиотеку мали сајам књига је. Ево како би изгледао мој штанд да на Сајму књига је.

Ко чита види даље

Свака од ових књига нас обогаћује, изузетна је.

Сања Лазих 8-2

Нобелова награда за књижевност за 2020. годину

Луиз Глик

ВИТА НОВА

Мој си спас, требало би да ме знаш

Пролеће, омладина купује карте за ферибот.
Смеју се, ваздух пун јабуковог цвата.

Будећи се, препознајем то осећање, још је у мени.

Сећам се тих звукова из детињства,
безразложног смеха, напосто, свет је леп
рецимо, тако некако.

Лугано. Столови у воћњаку, под јабукама.
На бродовима, дижу и спуштају разнобојне заставе.
Неки момак на обали, баца шешир у језеро,
може бити да љубав му је узвраћена.

Крупни звуци и покрети, усмерени
на велике теме

па напуштени, покопани

Острвца у даљини.
Моја мајка износи тањир са ситним колачићима –

Жива слика израња из сенке, нетакнута
сећам се сваког детаља, чини ми се сваке мрвице-
будим се усхићена, у мојим годинама
гладна живота, самоуверена.

Око столова пробија нова трава, у закрпама,
бледо зелена шара на старој црној земљи.

Нема сумње, пролеће ми се вратило, свеједно
што овог пута није љубавник, већ гласник смрти,
оно у себи носи толико блакости.

Луиз Глик
Са енглеског превела Васа Павић

Из ученичког пера... У бојама јесени

СТИГЛА ЈЕСЕН

Стигла нам јесен,
а с њом и нове боје
које природи
лепе стоје.

Жуто лишће
краси двориште моје,
то јесен донела
чари је своје.

Анастасија Којућ, 3-4

ЛЕПОТА У ОКУ

Пада лишће сваки дан
жуто, браон, црвено...
најлепши шарени лепотан
појавио се преда мном.

Све је шарено, лепо,
али шаренило кад прође,
осећам да зима ће
ускоро да дође.

Вук Петар Симић, 2-2

РАЂА СЕ ЧЕЖЊА

Лепи дани
осташе за нама,
дошли су тужни.

Нема зеленила,
нови дани
рађају чежњу.

Лишће опало
под ногама и не шушти,
јер киша – пљушти.

Љиљана Конић, 2-4

ВОЛИМ ЈЕСЕН

Волим јесен зато што нам
доноси мирисне плодове и
лепу, шарену слику природе.

Сара Којућ, 1-1

Стваралачки рад
ученика првог разреда

ПРОЛАЗИ ЈЕСЕН

Пролази јесен мојим
крајем. Лист по лист пада
са грана. Природа полако
тоне у сан.

Бојана Бурмазовић, 1-1

ЗАУСТАВЉАЊЕ

Ветар дува и говори:
„Склоните усеве јесење,
краљица зима стиже,
ето је близу,
на врата куца.“
Али, зауставља је
јесен жута.

Лазар Лукић 2-4

ПИЈАЧНИ ДАН

Јесен. На пијаци галама.

Људи се ценкају. Продавци вичу
желећи да привуку што више људи за
своје производе. На тезгама празник
за очи: јабуке, шљиве, дуње, грожђе,
крушке, бундеве... Маме вредно би-
рају купус, парадајз, краставчиће... за
добру укусну зимницу.

Чега све ту нема! Прави сеоски
сајам.

Татјана Илић, 2-3

БЕЗ ЛЕТА

Јесен је прошла нашим путем
огрнута смеђим капутом.

За собом оставила магле и кише,
нема нам лета више.

Склонила топле је дане,
напољу ћуте голе гране.

Увело лишће, сува трава,
медо нам се спрема да спава

Виктор Поповић, 2-4

ДОЋИ ЋЕ ЗИМА

Стигла јесен,
лишће жути,
али од ђака
нико се не љути.

Кад прође јесен,
доћи ће зима,
и биће снежна,
весела свима.

У учењу биће
понека грешка
јер ђаци ће, радије,
правити Снешка.

Матеја Живковић, 2-2

Из ученичког пера...

МОЈ ЧЕТВРТИ РАЗРЕД

Дан за даном, месец за месецом, година за годином и полако дођосмо у четврти разред.

Када се осврнем иза себе, схватам да су то биле лепе и успешне школске године. Заједно смо моји другари и ја много тога прошли. Савладали смо прва слова, научили бројеве и прве рачунске операције. Делили смо учионоцу, школску клупу и ситне тајне. Мало се свађали, мирили, заљубљивали и одљубљивали.

Расло је наше знање, а расли смо и ми. Веома брзо постали смо четвртаци. Многи од нас су зрелији и одговорнији.

Признајем да сам помало тужан. Корона је поделила наш разред на две групе. Украла нам је последњу годину са нашом учитељицом. Недостају ми другари из друге групе. Надам се да ће корона ускоро проћи и да ћемо сви бити на окупу.

Недостајаће ми учитељица Снежана следеће године. Верујем да ћемо јој као петаци осветлати образ. Будућим првацима поручујем да се радују новим искуствима.

Јован Матић, 4-2

МОЈА ДРАГА ШКОЛА

Мисли се у њој баш често
Она је дивно и мудро место.
Ја сам у њој о свему чула.
А много сам научила.

Другаре у њој стичеш ти.
Разне лекције учимо сви.
Ако си вредан, петицу ћеш добити,
Главна је само вредно учити.
Активан увек ти мораш бити.

Школа „Доситеј“ пуно ђака има.
Како се само поноси њима!
Овде је спретан сваки ђак,
Лако савлада сваки задатак.
А моја школа без мана, сва је насмејана.

Јасна Крстић, 4-1

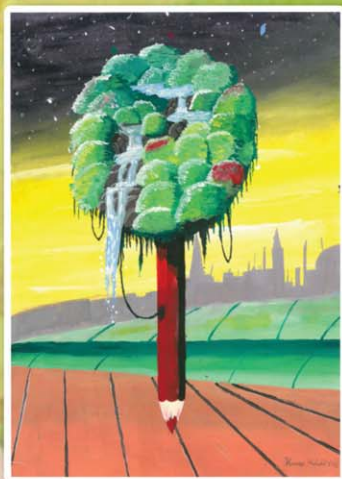

Магдалена Максимовић, 4-2

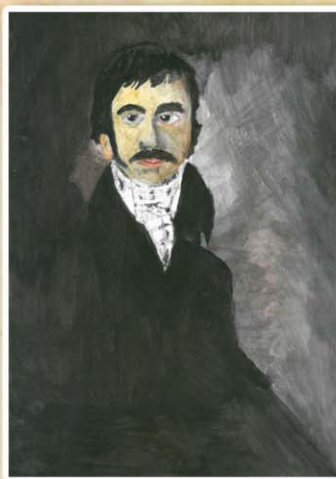
ДИВНА ПОРОДИЦА

Шта да вам кажем
како нам је
у нашој малој школи?
То ће вам рећи
наша срећна лица.
Ми смо једна
дивна породица.

Анастасија Којућ, 2-4

Немања Живковић, 8-1

Огњен Милутиновић, 8-1

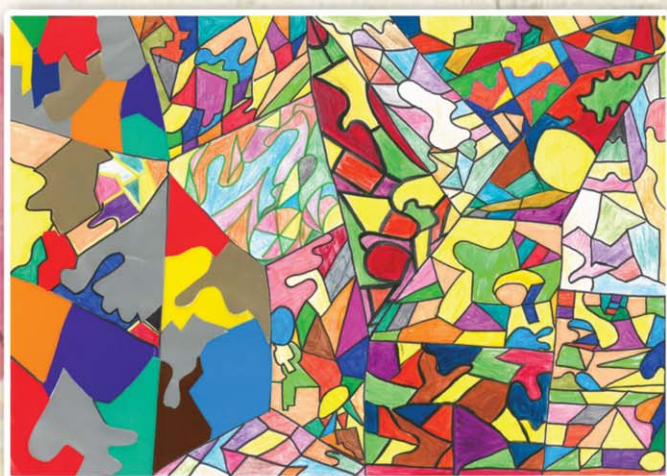
Лазар Ракић, 8-1

Исидора Петровић, 6-2

Мина Радовановић, 7-2

Лука Панић, 8-1

Николина Глигорић, 8-2

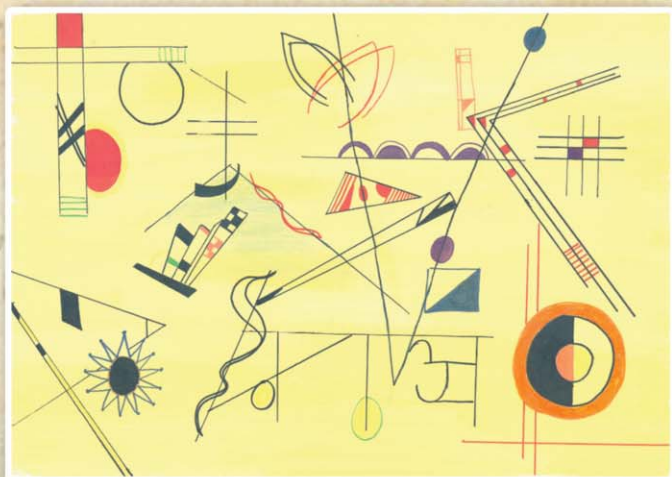
На
галерије

Миа Радовановић, 5-2

Јефимија Тодоровић, 8-3

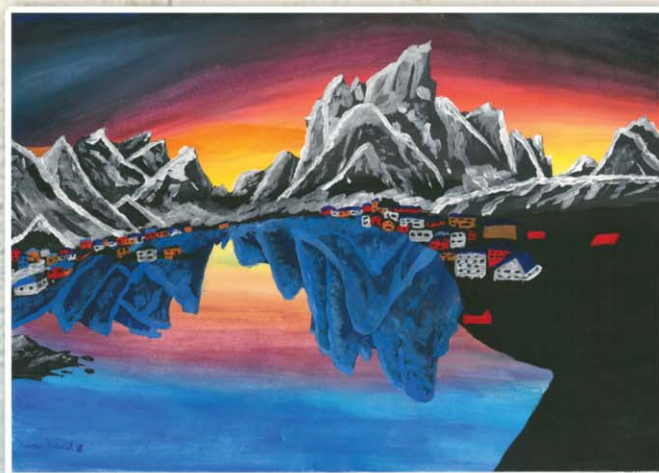
Теодора Церовац, 8-3

Ана Југовић, 8-3

Ксенија Живановић, 8-3

Немања Живковић, 8-1

РЕЗУЛТАТИ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА 2019/2020.

Успеси наших ученика постигнути на разним нивоима такмичења директно су последица систематског рада наставника са ученицима у оквиру додатне наставе. У овој години наставили смо са одличним резултатима на такмичењима из свих предмета, али је реализација такмичења прекинута увођењем ванредног стања због Корона вируса.

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ФИЗИКЕ

6. разред

Матеја Симић	– 1. место
Васо Полетан	– 1. место
Алекса Нукић	– похвала
Лука Максимовић	– похвала

7. разред

Ана Југовић	– 1. место
Огњен Милутиновић	– 1. место
Немања Мијаиловић	– 2. место
Срђан Дакуловић	– похвала
Милена Живановић	– похвала

8. разред

Душан Суботић	– 1. место
Немања Живковић	– 3. место

ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ФИЗИКЕ

6. разред

Васо Полетан	– 3. место
Матеја Симић	– похвала

7. разред

Огњен Милутиновић	– 1. место
Немања Мијаиловић	– похвала
Ана Југовић	– похвала

Наставник – Раденка Јанковић

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

8. разред

Душан Суботић	– 3. место
---------------	------------

Наставник – Радојка Ђурић

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ХЕМИЈЕ

7. разред

Ана Југовић	– 2. место
Огњен Милутиновић	– 2. место

Наставник – Јања Радић

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ КЊИЖЕВНОСТИ – КЊИЖЕВНА ОЛИМПИЈАДА

7. разред

Сања Лазич	– 1. место
Ана Југовић	– 1. место
Огњен Милутиновић	– 1. место

Наставник – Миленија Мићановић Петрушевска

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

4. разред

Алекса Бојић	– 2. место
--------------	------------

Јана Радивојевић	– 3. место
------------------	------------

Николина Томић	– 3. место
----------------	------------

Учитељице: Драга Радмиловић и Зорица Павловић

5. разред

Марко Ђукановић	– 2. место
-----------------	------------

Тијана Старчевић	– 3. место
------------------	------------

Андријана Стојнић	– похвала
-------------------	-----------

Емилија Јовановић	– похвала
-------------------	-----------

6. разред

Матеја Симић	– 2. место
--------------	------------

Наставник – Борис Суботић

7. разред

Ана Југовић	– 2. место
-------------	------------

Огњен Милутиновић	– 3. место
-------------------	------------

8. разред

Немања Живковић	– 3. место
-----------------	------------

Наставник – Добрица Павловић

ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

4. разред

Алекса Бојић	– похвала
--------------	-----------

Наставник – Драга Радмиловић

5. разред

Тијана Старчевић	– 3. место
------------------	------------

6. разред

Матеја Симић	– 3. место
--------------	------------

Наставник – Борис Суботић

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ У ФУДБАЛУ

одржано је 30.11.2019. године и освојено 1. место. Све похвале екипи коју чине: Огњен Марковић, Јаковљевић Никола, Панић Борко, Иванковић Немања, Ђукановић Марко, Станојевић Лука, Павићевић Милош, Ђурић Немања, Дивнић Петар и наставник Милан Петровић.

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ИСТОРИЈЕ

6. разред

Матеја Симић	– 3. место
--------------	------------

7. разред

Ана Југовић	– 1. место
-------------	------------

Наставник – Младен Степановић

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ БИОЛОГИЈЕ

7. разред

Огњен Милутиновић	– 2. место
-------------------	------------

Ана Југовић, Срђан Дакуловић и Николина Глигорић	– похвала
--	-----------

Наставник – Милева Максимовић

На конкурс ПЕСНИЧКИ ПОЗДРАВ ПРОЛЕЋУ

Огњен Бојић, ученик четвртог разреда, добио је похвалу.

На математичком такмичењу „Мислиша“ ученик првог разреда Вук Поповић добио је похвалу.

ЂАК ГЕНЕРАЦИЈЕ У ШКОЛСКОЈ 2019/2020.

Немања Иванковић

Својим истрајним радом, својим умећем за успешну примену стечених знања и освојеним бројним дипломама и наградама у току свог осмогодишњег школовања, Немања Иванковић је остварио право да буде проглашен ђаком генерације у школској 2019/2020. години.

Бројне су његове дипломе и награде на такмичењима из биологије, математике, физике, физичког и здравственог васпитања, а најбројније из српског језика и језичке културе, међу којима је и диплома за освојено треће место на Републичком такмичењу. Поносни смо кад га видимо на билборду у граду међу најбољим ученицима.

Сигурни смо да ће он, дружељубив, комуникативан, ведрог духа, јасног става, поштен, племенит, остварити све своје зацртане циљеве.

Желимо му радосне средњошколске дане и много нових награда и диплома.

**Све оно што примите
као знање
претворите у љубав.**

Божија промисао је изнад сваког нашег људског умовања

Благодаримо Ти, Творче, што си нас удостојио Твоје благодати те смо примили учење. Благослови наше старешине, родитеље и учитеље који нас воде познању добра, и дај нам силу и моћ да продужимо ово учење.

Пресвета Дјево, Мајко Христа Бога, буди нам покров и помоћница, као што си била оцима нашим. Буди нам водила кроз лавиринт живота... Помози нам да Твој часни улазак у јерусалимски храм буде инспирација души нашој... Моли се Сину Твом и Богу нашем за нас!

Јелена Пантелић, медицинска сестра у Дому здравља “Доктор Миленко Марин” у Лозници

• **Како гласи ваше занимање којим се тренутно бавите?**

Медицинска сестра на одељењу гинекологије и акушерства са неонатологијом.

• **Да ли је то занимање за које сте се школовали?**

Јесте. Након завршене средње медицинске школе завршила сам и Високо здравствену школу струковних студија у Београду, смер струковна медицинска сестра – бабица.

• **Како сте дошли до тог занимања?**

Мајка и тетка су медицинске сестре. Од малена ме је занимао тај посао.

• **Ко је утицао на избор Вашег занимања?**

Нико. Али сам се пре доношења одлуке да упишем медицинску школу саветовала са родитељима.

• **Које послове углавном обављате?**

Тренутно обављам послове који подразумевају негу жена са гинеколошким проблемима, негу трудница и новорођенчади, дељење терапија...

• **Где Ви радите Ваше послове?**

На одељењу гинекологије и акушерства са неонатологијом.

• **Шта су предности, а шта недостаци Вашег посла?**

Мане су то што је посао стресан. Њега може да обавља само особа која воли свој посао. Предности има доста. Најлепше је то када присуствујете рођењу новог живота и што свакодневно виђате срећне породице.

• **Какво је Ваше радно време?**

На одељењу гинекологије су две смене од 12 сати. Дневна је од 7 до 19 часова, а ноћна од 19 до 7 часова. У породилишту се раде три смене. Прва је од 7 до 13 часова, друга од 13 до 19, а трећа од 19 до 7 часова.

• **Да ли сте имали неко друго занимање о коме сте маштали?**

Не. Одувек сам желела да будем медицинска сестра.

• **Да ли у Вашем занимању морате да се усавршаваате?**

Наравно. Медицина стално напредује, па је усавршавање неопходно.

• **Опишите како изгледа Ваш радни дан.**

Тренутно радим у породилишту. На посао долазим у шест часова. У том периоду се врши примопредаја смене и обилазе се породиле. Од осам сати је визита у којој лекари одређују терапију и отпуштају породиле. Ако улази трудница, припрема се за порођај. Након порађања све се распрема и на крају смене дезинфикује.

• **Шта желите још да постигнете, то јест шта Вам је план у наредних пет година?**

Желела бих да радим као струковна медицинска сестра – бабица.

• **Опишите један радни дан док сте радили на инфективном одељењу.**

На инфективном сам радила по дванаест сати. Највећи део радног времена сам проводила у амбуланти где су се обављали прегледи и вршила тестирања... По доласку на посао обавезно се вршила дезинфекција и облачило се заштитно одело. Уколико се неки пацијент упућивао у другу здравствену установу, одлазила сам у његовој пратњи.

• **Који тренутак Вам је био најтежи?**

Најтежи тренутак је био тај што се у мојој смени десио први смртни случај од вируса корона у нашем крају. Поред тога, све време током рада на инфективном била сам одвојена од породице због њихове сигурности.

• **Да ли је било и срећних тренутака?**

Наравно. Стекла сам нова пријатељства, упознала дивне људе. Научила доста о раду, многе људе видела како опорављени, здрави радосно напуштају здравствену установу.

• **Да ли бисте икада мењали посао?**

Не, зато што га волим.

• **Шта бисте саветовали нама младима за избор занимања?**

Да одаберу занимање које воле и које ће са задовољством обављати.

Интервју водила Валентина Бурић, 8-1

ТУМАЧ ЗНАКОВНОГ ЈЕЗИКА ИСТИНСКИ ЧОВЕКОЉУБИВ ПОЗИВ

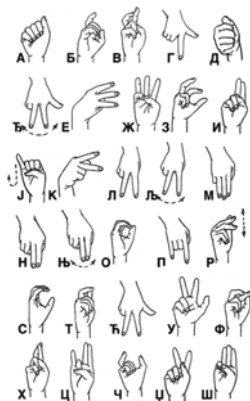
Закон о употреби знаковног језика донет је 2013. године, а професија тумача је унета у шифрарник занимања, и то у групу преводилачких делатности.

Код нас су тумачи најчешће деца глувих родитеља. Они савладавају српски знаковни језик помажући својим ближњима и, вођени тим личним мотивом, постају тумачи, како би помогли и другима.

„И ја имам срећу да имам глуве родитеље који су ми подарили један прелеп нов језик.“

Десанка Жижих, чланица Асоцијације тумача српског знаковног језика

ЈЕДНОРУЧНА ПРСТНА АЗБУКА

Осим знакова који се показују рукама, тумачи знаковног језика у превођењу користе и мимику и простор око себе.

Не постоји интернационални знаковни језик, већ свака земља има свој, који настаје из културе неког поднебља.

Рецимо:

У српском знаковном језику реч рођендан се објашњава покретом повлачења ушију, док се у Италији објашњава дувањем свећица, где дувач као свећице користи своје прсте.

Снежана Матић – Милутиновић, виши здравник у Словенији

• **Како гласи ваше занимање којим се тренутно бавите?**

Лекар, виши здравник.

• **Да ли је то занимање за које сте се школовали?**

Да, јесте.

• **Како сте дошли до тог занимања?**

Пронашла сам га константном борбом.

• **Ко је утицао на избор Вашег занимања?**

Судбина, живот, породица и, на крају, схватиш да је посао пронашао тебе.

• **Које послове углавном обављате?**

Обављам прегледе, ултразвук, пункције, реанимације, едукације и сл.

• **Где Ви радите Ваше послове?**

У амбуланти града Логатеуа у Словенији.

• **Шта су предности, а шта недостаци Вашег посла?**

Предност је што помажеш људима, док је мана што је то понекад тешко изводљиво.

• **Какво је Ваше радно време?**

Због тренутне епидемиолошке ситуације – неусклађено.

• **Да ли сматрате да је словеначко руководство, када је у питању вирус корона, одреаговало коректно?**

Да, али мало престроже.

• **Да ли је епидемиолошка ситуација у Словенији критична?**

И да, и не. Све је текло у реду, и онда све као да је експлодирало.

• **Субјективно гледајући, да ли мислите да се у скоројем временском периоду можемо вратити нашим нормалним животима?**

Није познато. За сада су овакве прогнозе, какве су. Остаје нам само да се надамо најбољем.

• **Како, у овим околностима, изгледа Ваш радни дан?**

Почне брзинском кафом у пола седам, затим цео дан прође у прегледима, кућним посетама, хитним интервенцијама...

• **Шта желите још да постигнете, то јест шта Вам је план у наредних пет година?**

У наредних пет година планирам да останем здрава, ако је то могуће, и да научим немачки језик.

• **Да ли бисте икада мењали посао?**

Понекад, углавном кад сам преморена, помислим да ми ово никако није требало. Али то брзо прође.

• **Шта бисте саветовали нама младима за избор занимања?**

Данашње генерације су преокупиране. Троше огромну енергију на толико пролазних ствари. Саветујем вам да вашу енергију утрошите у нешто конкретно. У оно што волите. Само ономе чиме желите да се бавите, томе само треба да се посветите.

Интервју водио Огњен Милутиновић, 8-1

РУКЕ ИМ СЕ ПОЗЛАТИЛЕ

ПИТИЈАДА

„Питијада“ је културна манифестација на којој се излажу све врсте домаћих пита.

Одржава се сваке године средином септембра у просторијама Женског удружења „Калина“ у Клупцима.

Прва „Питијада“ је била 2010. године и ове године навршава се десет година од њеног настанка.

На „Питијаду“ долазе и жене из других удружења. Једно од њих је и „Бонаца“ из Зеленике.

Од 11 до 12 часова сви доносе пите које су направили. На посебном месту се налазе слатке, а на посебном слане.

Тачно у подне сви излазе напоље, сем жирија, који чине пет новинара и пет чланова других удружења. Након што жири испроба све пите, проглашавају се победници слатког и сланог програма.

Сви учесници добијају захвалнице, а победници и медаље. За њих обавезно кажу: „Руке им се позлатиле!“

Јелисавета Тодоровић, 7-1

*Победници са девете „Питијаде“
у Клупцима*

БЛАГО СРПСКОГ ЈЕЗИКА

БЛАГОСЛОВИ

Изричу се у пригодној прилици, драгој, цењеној и заслужној личности као излив срдачности и нежности.

Благослови су обавезни делови појединих обреда или чинова у нашој традицији, у свадбеном обреду, о рођењу детета, крштењу или ма каквом веселом догађају и пригодном моменту, те су неретко и саставни део здравица.

Најпознатији благослови

Бог те чувао!
Да ти све добро Бог дао!
Бог ти помогао!
Здрави и весели увек били!
Велики порастао,
играли ти на свадби!
Бог ти дао здравља!
Срећан био!
Жив био!
Бог те благословио!
Срећа ти певала!
Дуго ти се име спомињало,
док је сунца и док је месеца!
Куд год ходио,
сваку срећу добио!
Све ти се по добру познавало!
Твоја се срећа родила,
звездама сјајним росила!
Уста ти се позлатила!

**Срби су присни и срдачни
у изрицању благослова.
Срби су речити.**

(Одабрано из предавања Мирјане Стојковић, асистента на Катедри за српски језик на Филолошком факултету у Косовској Митровици.)

ЛЕПА НАША СРБИЈА

**„О, може ли ко на свету
као ја знати
како је лепа наша
Србија мати?“**

Доситеј Обрадовић

Зашто волим Србију

Волим Србију
што благодарна,
простосрдчна,
гостољубива је;
што род њен
пун љубави је;
што очовечен
праштањем је;
што увек
спремна је
на сарадњу,
солидарна је:
што шумовита,
бајковита,
житородна,
сва у божанском сјају,
прелепа је;
што надживела је
све своје непријатеље;
што трепти
у слободи
и крила за узлет
увек ми даје;
што моја мила
домовина је.

**„Ја сам се у Србији
родио и узрастао,
и зато ми се чини
да на свијету нема
љепше земље
од Србије...“**

Вук Караџић

ВОДОПАД “СКАКАВАЦ”

Због епидемиолошке ситуације, која је у свим земљама, заворене су границе и одмаралишта широм света, што је повод за обилазак природних лепота Србије. Лепо место које вреди видети је водопад „Скакавац“, непознати драгуљ Лознице и планине Гучево.

Овај водопад налази се на само пар километара од центра града Лознице, на обронцима Гучева, где се међе Трбушница, Будимлија и Пасковац. Висок је седам и по метара, а од асфалтног пута код одмаралишта у Будимлији удаљен је један и по километар.

До њега се стиже шумским путем који води речицом Будимлијом. Оставља у гледаоцу прелеп утисак. Сем звука капица које падају стварајући водену пену и цвркута птица, овде су потпуни мир и тишина, идеални за одмор од свакодневне вреве и делују инспиративно.

Мештани Будимлије и околних села некада су веровали да ово место доноси срећу и љубав, а причало се да се испод водопада купају виле. Не знам купају ли се виле, али срећа и љубав ће вас испунити сигурно.

Богата шумама, рекама и планинама, језерима, водопадима и бањама, лепа наша Србија има много тога што чека да буде откривено и да се посећује.

Ана Југовић , 8-3

**Тамо где природа милује у лепоти сија,
тамо водопад Скакавац је
и лепа наша Будимлија.**

Поводи

**Милутин Миланковић,
великан српске и светске науке**

Ове, 2020. године, на-вршава се сто година од објављивања теорије о климатским променама овог научника, судбински везаног за Дунав.

„Цео мој живот прошао је крај велике реке. У младости, јутром сам гледао Дунав како откида ко-

маде очеве земље. Студентске дане у Бечу провео сам крај њега. Са Капетан Мишиног здања Београдског универзитета често сам гледао на Дунав у пролеће и у јесен. У изгнанству, у Пешти, њиме сам се тешио. Ево ме под старост опет крај Дунава. Можда ће нешто иза мене и остати.“

На дечака Милутина Миланковића прелила се посвећеност, љубав, брижност, радиност, енергија и мудрост његове старемајке. Та стара госпођа, како су је млађи звали, није никада викала, псовала, нити је икад изговорила погрдну реч. Па ипак су је сви слушали, без поговора. „Кад сам одрастао и упознао свет и људе, запитао сам је којим је начином стекла и одржала свој неограничен ауторитет.- Искусством живота!- одговорила ми. – А како се стиче то искуство? – Размишљањем и ћутањем! – Ћутањем? –Да, мој синко! Пази шта говориш! Ево, претурила сам увелико седамдесету, а никада се у животу нисам покајала кад сам штогод оћутала. А покајала сам се често кад сам шта изрекла. За једну једину реч твоју, забораве људи стотину добротина шта си им учи-нио. Те речи греческе мудрости моје бабе урезале су ми се дубоко у памет.“

Милутин Миланковић преминуо је 12. 12. 1958. г.

Материјал одабрала Сара Полић, 8-1

ЗА СВЕТСКИ ДАН ДЕТЕТА

Основна школа је место одрастања и учења за сву децу:

**и ко хода споро,
и ко лепо пише,
и ко лако учи,
и ко тешко дише,
и ко слабо чује,
и ко збори често...**

За избегле и за Роме,
за оне који од ње живе далеко...

Школа је мајка
за сву децу,
лепе су жеље њене:

да деца имају крила,
да сама науче да лете,
да радосно буде свако дете.

Желимо

Желимо
море љубави,
за живот,
за радост и здравље,
за сунце које сија,
за лепе речи,
за осмех на лицу,
за доброту и мир,
за снове.

Литераци

Сто двадесет пет година Природњачког музеја у Београду

Природњачки музеј је основан 19. децембра 1895. године. Спада у ред најстаријих институција науке и културе у Србији и прва је специјализована установа чије су три основне и неодвојиве делатности научно проучавање, заштита и презентација националне природне баштине.

У највећим и најзначајнијим биолошким и геолошким збиркама у земљи налази се више од два милиона вредних примерака и пуно уникатних холотипова-еталона по којима су први пут описане новооткривене врсте. Збирка Природњачког музеја садржи предмете у распону од 4,5 милијарде година старости, од метеорита из времена настанка Сунчевог система, стотине милиона година старе фосиле, па до примерака Панчићеве оморице и српске рамонде. Једини је музеј ове врсте у Србији.

Лука Панић, 8-1

Из ученичког пера...

КРАТКИ ЗАПИСИ

20. 9. 2020, недеља пред Малу Госпојину
У Тршићу смо, на Сабору, иако је корона. На дистанци. Свако биће ме радује, али недостаје горостас умни, мио и драг, заљубљеник у Тршић и Вукове саборе, поштовани Миодраг. Да. Матицки. Преселио се у вишње царство на Ивањдан.

31. 10. 2020, на Лучиндан
Отишао је још један горостас. Амфилохије. Тужна сам, али знам. Душа не умире. Живот нам није дат за век, него завек. Вечност је одређена за човека.

20. 11. 2020, дан пре Аранђеловдана
Опет одлазак. Тугује цела Србија. Изгубили смо великог човека, свог вољеног патријарха Иринеја. Памтићемо његове благе речи пуне охрабрења. "Сведочио је љубав и доброту, Божију, која је из њега исијавала." Патријарше наш добри, вечан ти спомен и хвала.

Лена Поповић, 8-2

МАМА

Руке моје маме
увек све раде саме.

У жељи да помогнем,
ја јој често одмогнем.

Она се насмеши
да ме утеши.

Теодра Мићановић 2-3

Елена Ковачевић, 3-1

ЗЛАТНО КРАЉЕВСТВО

У далекој земљи у малом краљевству живели су краљ Никола и краљица Ема са своје четири златне кћерке. Најстарија се звала Нина, затим Сандра, Милица и Ана. Оне су биле дивне принцезе. Увек су помагале људима.

Милица је волела животиње, имала је царство животиња. Она их је хранила, лечила, играла се са њима.

Једног дана, једна мала срна је заглавила ногу између даски. Сви су покушали да помогну срни, али нису успели. Мрак је почео да пада, а мала срна је и даље била заробљена. Милица је дошла на идеју да јој намаже ногу машћу. И помогло је. Сви су били срећни.

Краљевством су владале срећа и љубав.

Милица Павловић, 2-2

ТРИ ДАНА

Јуче ме ниси
први пут звао.
За три дана биће
као да ниси постојао.
Три дана ми је потребно
да те преболим,
три дана да све заборавим.
Три дана,
још једна песма написана.
Сећања на тебе завејана,
негде далеко...
где, можда,
заборављен је
за три дана
још неко...
Не, ја не схватам
да три дана
не пожелиш
да ми чујеш гласа...
Жао ми је,
али нема нама спаса...
Кад сване дан трећи,
не морам ти
ништа више рећи.
Правило је једноставно тако
нећу да ме повредиш овако.

Лена Поповић, 8-2

ДРУГ

Бити прави друг не може свако,
а ни пронаћи правог није лако.
Он треба да зна све твоје тајне
и да ти даје
савете праве, савете сјајне.
Кад си тужан,
да за те пронађе праве речи
јер лепа реч све ране лечи.
Он може увек да помогне.
Кад те мучи нека туга,
све лакше буде, много лакше,
кад имаш доброг друга.

Дијана Поповић, 5-1

Наши пензионери о себи

Добрица Павловић

професор математике

Рођен сам пре 65 година у селу Милина, на обронцима планине Цер. Одрастао сам у учитељској породици. И моји родитељи, Љубо и Милена, радили су у овој школи, па је то још један разлог емотивне повезаности са њом.

Они су ми и усадили љубав према учењу и професорском позиву. Био сам одличан ђак и успешан студент. Дипломирао сам на Технолошко-металуршком факултету у Београду, а касније и на Природно-математичком факултету у Новом Саду.

Поред математике и технологије, моја велика љубав је уметничка фотографија, којом сам се бавио дуго и веома успешно. Поносим се самосталном изложбом у кући Ђуре Јакшића на Скадарлији у Београду, као и трећом наградом на Међународној изложби фотографије у Пољској.

Поред тога, активно се бавим шахом. Оснивач сам Шаховског клуба „Учитељ Љубо“ који се такмичи у Српској лиги где сам активан играч прве категорије.

Био сам ожењен и са супругом Весном, која је преминула, имам сина Владимира, ког сматрам својим највећим успехом.

Рад у овој школи је оставио значајан печат у мојој каријери. Пosaо професора је изузетно тежак, али леп. Дечје анђеоске душе, од Бога дате, оплемењују и чине срећним нас професоре, што овај позив чини изузетним. А како се осећам сад кад више нисам међу децом, можете прочитати у мојој песми Чежња.

Гордана Којић

професор разредне наставе

Живот је леп, треба га паметно проживети и ипунити радом, знањем и уметњем. Деценије стваралачког рада су иза мене. Ове године сам отишла у пензију.

Свака генерација је имала своје специфичности, али су оне са собом односиле и моје емоције које су видљиве и невидљиве. Ученици које сам учила постали су велики људи. Поносим се њима!

Задовољство и част ми је била радити са дивним колегама. Недостаје ми жагор деце, дружење са колегама. Са тугом, а и са радошћу мислим о својој школи. Велика љубав даје ми снагу за сваку промену у животу.

Част ми је била радити у ОШ „Доситеј Обрадовић“.

Чежња

И чежња мене обузе нека
За школским милим рајем,
Ко после кише набујала река
Што чезне за својим сјајем.

Слика за сликом као филм напети
Мења се брзо и лети, лети...
Открива тако школске дане,
Веселе, безбрижне, насмејане.

А ја занесен као на екрану
Кад припремам лекцију знану
Не дижем главу, устављам дах
Хтео бих да их задржим, али ах...

И тако опчињен школским рајем
Брзо се тргнем, у вртлог роним,
Који ме носи средином, крајем
Све даље, даље, па где испловим.

Добрица Павловић

Забавна страна

Да ли сте знали?

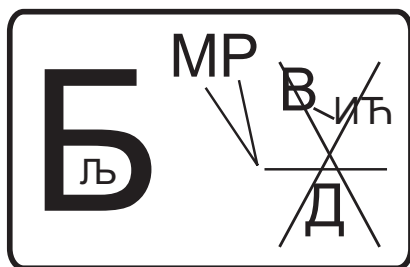
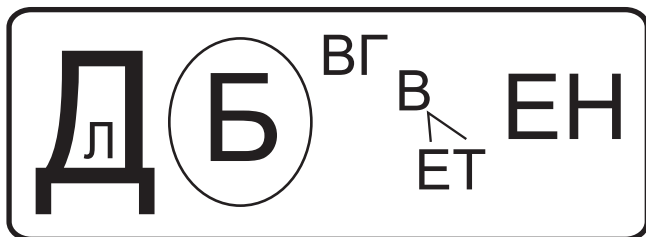
- Само бебе могу истовремено да дишу и гутају.
- Срце рака налази се у глави.
- Делфини спавају са једним оком отвореним.
- Бубашвабе могу да живе неколико недеља без главе.
- Видре се спасавају држећи се за руке.
- Рођендан делиш са отприлике девет милиона људи на свету.

Одабрала Катарина Грујичић, 8-1

АСОЦИЈАЦИЈА

А	Б	В	Г
КАНААН	ЧАРДАШ	НОВИ АМСТЕРДАН	ШВЕДСКА АКАДЕМИЈА
586. Г. П.Н.Е.	ХЕВИЗ	1964. ГОДИНА	КЊИЖЕВНОСТ
ГЕТА	МОХАЧКА БИТКА	ВОЈВОДА ОД ЈОРКА	1901. ГОДИНА
«СУКАТ ШАЛОН»	БУДИМПЕШТА	ГРАДУ САД	ИВО АНДРИЋ

РЕБУСИ

Шала

Након што је био у школи, отац бесно упита:

- Перице, последњи пут те питам када ћеш да поправиш оцене?

Перица:

- Баш ми је драго, тата, да ме то питаш последњи пут.

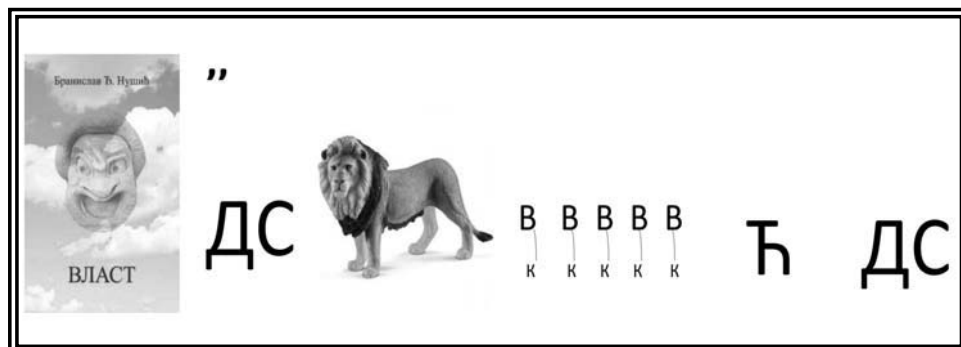
Афоризми

- Пао је из матерњег језика, није знао да је памет мисаона именица.
- Био је чудо од детета, а сада је чудовиште од човека.

Миљивоје Јочић

- Ако се свађаш са будалом дуже од пола минута, свађају се две будале.

Јан Верих

Милан Љубинковић и Немања Мијаиловић, 8-2

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА: Главни и одговорни уредник: Миленија Мићановић-Петрушевска, наставник српског језика.
Чланови редакције: Биљана Марковић, директор школе, Снежана Стефановић, професор разредне наставе, Љиљана Стојнић, наставник ликовне културе, Миријана Поповић, педагог, чланови литерарне и ликовне секције.
Фотографије: Стефан Маравић.
Припрема за штампу: "PIXEL PRESS" Лозница
Штампа: "GRAF & PRINT" Лозница
Тираж: 400 примерака

Наши матуранти

VIII 1

Маленка Миланов-Петрувска
одбеленски старешина

Матеја Маџаревић

Немања Живковић

Милица Зебић

Сара Живковић

Ивица Васиљевић

Матеја Ђирковић

Марко Ђукановић

Вук Јањић

Тијана Новаковић

Анђела Јевтић

Томислав Илић

Јања Максимовић

Мирослав Илић

Филип Максимовић

Михаило Пантелић

Лука Станојевић

Мирослав Стојадиновић

VIII 2

Борђе Онимус

Борко Панић

Бранислав Станић

Вељко Матић

Виолета Даниловић

Матеја Панџић

Катарина Опачић

Огњен Марковић

Немања Иванковић

Немања Бојић

Јелена Јовановић

Милица Ђорђевић

Стефан Зебић

Никола Јаковљевић

Вања Васић

Николина Стефановић

Огњен Топо

Јована Вујадиновић

Вељко Иванковић

Стефан Николић